

సర్వేశ్వర శత్రుక ము

చెముడుపాటి వేంకట కామేశ్వరకవి

ప్రణీతము

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

పి తా పు ర ము

శ్రీ విద్వజ్ఞన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాల

1931.

వెల దు 0-4-0 లు.

అవతారిక

ఈ గ్రంథమును రచించిన బ్రహ్మశ్రీ చెముడుపాటి కామేశ్వరకవిగారు నాకు బాల్యమిత్రులు. వీరికి గవితాశక్తి పూర్వ వయస్సున లేకుండెను. ఉత్తరవయస్సుననే కలిగినది. ఒకానొక సద్గురువు వీరికి తత్త్వరహస్యముల నుపదేశించెను. శ్రీనివాసమున నిధిభ్యాసములచే నారహస్యముల సీతఁడు సాధించుకొనుచుండఁ గా దైవికముగా గవితాశక్తి యంనురించినది. దానిమహిమచే నీకవి యీశతకము రచించి, స్వానుభవమును లోకమున వెద చల్లెను. భక్తు లిందలివిజ్ఞానమును స్వానుభవమునఁ బరీక్షించి, సంతసించుదురగాక.

బాల్యముననుండియును హూణవిద్యమాత్రమే యభ్యసించి, రాజకీయోద్యోగమునందే తనజీవితమును గడపుచున్న శ్రీకామేశ్వరకవిగారు సద్గురుకటాక్షమునను, సద్వాసనాబలము నను, సత్కవిగాఁ బరిణమించుట దైవబలమును సూచించు చున్నది.

మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి.

శ్రీరామాయ నమః

శ్రీగణాధిపతయే నమః

శ్రీగురుభ్యో నమః

ఓ స ర్వే శ్వ ర శ త క ము

మ. చదువాలేదు; పురాణమన్న నెఱుంగఁ శాస్త్రంబడెట్లుండునో
పదమాతోఁచదు; శయ్యవృత్తి యెఱుంగఁ న్నద్యంబులల్లుగఁగో
విదుఁడఁ గానిఁకఁ; దప్పలఁ విడిచిత్తఁ ప్పిన్ నాదుపద్యాభిలోః
దుదిపాదంబుననొప్పునామసుధ నెఁతోగ్రోలి, నాదండముల్
పదివేల్ గైకొని, భక్తులార! తరియింపఁ మిమ్మునేవేడెదఁ.

శా. శ్రీరామామణి వామభాగమునసంసేవింప, సామీరి యిం
• పార న్గోల్వఁగ, నీత! యీవవనజండాప్తుండు నాకౌట, సొం
పార స్వీనికిఁదత్వముందెలుపుమా యంచుం గృహస్థులున్
తారామాకృతినొప్పుబ్రహ్మమునునిఁ ధ్యానింతుసర్వేశ్వరా

శా. భల్లిక్, వ్యక్త తనొందినోర్చివోడముఁదాదాత్మ్యమునొప్పందితా
నల్లంతఁ ద్రిగుణాత్మకత్వమున వేఁతై, తృప్తి గాకున్గిచేఁ
దెల్లంబై, పరుఁబొంది, యీశుఁగని యెంఁతేవానికిఁ బ్రీతిమై
నిల్లాతె భవమొందు డేవి మదిలోఁ నేఁ గొల్తు సర్వేశ్వరా.

శా. ఆధారంబువయిఁ, పడక్షరయుతఁప్రాంచద్దళోచితయై
బోధబ్రాహ్మసకామబీజములచేఁబొల్పొంది తా నిత్యముఁ
సాధిమానవిధాతయై కుధిరఁవ్యంబౌ నుపస్థాశ్రిత
సావ్యధిమాననివాసమొందుజననిఁ బ్రార్థింతు సర్వేశ్వరా. 3

మ. తనరన్ గౌరికి సర్ధదేహమిడ సంఘాపించు గంగఁ శిరం
బున నెక్కించుకయూరడించియునునిఁ రోహత్ముడై, సంపద
ల్పనియఁ భక్తులకిచ్చి పైఁడివలువల్దాసాళి కర్పించి యం
తనుభిక్షుండయి, భూతిమైనలఁదియానందాకృతించాల్పు నా
మునివంద్యస్థరమాత్ముఁగొల్చెదమనఁబ్రబోవంగ సర్వేశ్వరా.

మ. కరిరాజాస్యుని నాఖువాహనవిభుఁ గౌరీమలోద్భూతు నా
యరగాలంకృతుగుజ్జవేలుపును విశ్వోత్పత్తి కాదున్ హరుఁ
బరిపోషున్ బురుషున్ వినాయకుని సద్భక్తి సదాగొల్చినే
విరచింతు శతకంబుఁ జేయుమది నిర్విఘ్నంబు సర్వేశ్వరా.

శా. శాంతున్ని త్యశమాదిపట్కనితత్తుఁ సత్త్వాత్తునిష్ఠకు, శ్రీ
కాంతావల్లభపాదుకాంచితశిరున్ గాంభీర్యయుక్తుఁ, గపిన్
స్వాంతంబందు భజింతు నే నుపవిషత్స్వంపూర్ణ పాండిత్య, ధీ
మాంతు, న్మామృతి, మత్కృతిన్ సతతముఁ మన్నింపస రా

సర్వేశ్వరశతకము

మ. ధర వేనాదికవికా, గివిత్రయిని, బోధితన్ను నుతులేసె భా
స్మయ, బెద్దన్న ను, తిమ్మనాదికపులఁ నప్రసంగుల న్నోల్పుచుకా
బరమహార్థంబయి, భక్తిబోధయుతమై మైరాగ్యమైయొప్ప నీ
ధరశార్దూలమదేభవృత్త శతపద్యంబుల్ సుహృద్యంబుగాఁ
బరమాతాత్మా! తఁచియింతఁ, బుత్రుఁడనునఁ నాబ్బలింపు సర్వేశ్వరా.

మ. ధనమున్నంతనె బంధులౌతజనోదారస్తుతుల్ దర్పముల్
ఘనతల్ గౌరవముల్ పరాకులును, మూఁకత్వంబు, బాధిర్యముకా
ఘనమాసంధత, కోపము, స్వహుళరాగంబు న్నరుంబొందునం
తనునిగ్గానక మిత్రుఁబాసి, తనుకాంతాలోలతకా సంస్మృతికా
గని, కర్మాఽర్చినిబొందు నిరనుఁడ నకా గాపాడు సర్వేశ్వరా.

మ. వలమానంబగుగానుగెద్దుబలె గై వారంబులం జేసినకా
దలక్రిందై ఋషిపక్షి భంగిఁడపముకాదాఁబూనిఘోరాటవికా
ఘల్గల్గూలాశనుఁడైన గామి నిజరూపజ్ఞునియై, ముక్తుఁడై
నెలయంజాలునె? భక్తిశూన్యభవముల్ వేయేలన కేంశ్వరా.

శా. మూసల బేదిఁజూరాశను డిలనపఁ స్మారరంబుదాచొందు ద్వితీ
ధ్యావానందమృతంపానమదమాల్తం బైన నాచిత్త మే
దానింగోరక, చోద్యమొప్ప వివశతల్పంబంధియుకా లాకికా
జ్ఞానలబించుకయేమి బొండ్లదహావక సర్వజ్ఞ! సర్వేశ్వరా.

మ. పరకాంతాధన మన్న వీడను, సురాపానంబులోఁ బుట్టితికా
బరనిందాన్యతరార్థకొంసలు దలంప న్నన్న తోఁజెట్టి నన్

బరిపోషించెనుదల్లి; హత్యలుత్పణఁ ప్రాయంబుగానెఱు; నఁ
 దరిఁజేర్చ స్ఫురమంచునెంచకుము నీదాసుండ సర్వేశ్వరా. 11
 శా. ఎన్నోపాపములాచరించితిఁజుమీ • హీనుండ, నీయాన; నీ
 వన్న స్నీకథలన్న భీతి; గరళంబాసుమ్ము సద్గోష్ఠి; కఠ
 సన్న లేయుఁ బరాంగనంగని, వధల్ జన్మంబులై యొప్పు న
 న్నన్నా! యేవిధిబ్రోచెదో, కరుణనా యందుంచు సర్వేశ్వరా.
 మ. జననీగర్భజరక్త సంకలనఁ దేజం బేర్పడఁ, గాయమై
 తనరఁ, దానినిఁజేరి, శోణితముమధ్యం దేలుచుఁ గుందుటఁ
 నిను ధ్యానించినదెంతొకాని, మఱి నేనీధ్యానము న్మానితి
 న్నునుఁబొపింగనుమానసంజగము, నిఁధ్యానితు, సర్వేశ్వరా
 శా. క్రీడ న్బాల్యము, యావనంబుకనకాంగీలోలతఁ సంస్మృతి
 నీవడంజూలక కాంచనంబునకును విష్ణురూటం జేసి, ని
 న్నేడన్మానితి; నైతమూఢుడను! నన్ విశ్వేశ! సైరించి, నీ
 వాడ న్గాఢనఁ బ్రోపుమంటి; నికనాభాగ్యంబు, సర్వేశ్వరా.
 మ. పరకాంత స్థని మ్రొక్కువారలను, సంప్రాప్తాన్నదానంబుచే
 నిరుపేదస్ఫురితృప్తి చేయునరులఁ • నీభక్తులన్, యోగులఁ,
 బరనిందాహితదూరులఁ, గొలుతునేవారిన్, భవద్రూపులఁ,
 శరణార్థిన్ననుఁబ్రోవు కొల్పెదను నిఁసంప్రీతి, సర్వేశ్వరా.
 మ. పారి నే జేయుచు వేనవేలు దురితంబుల్, వీరభీతుండవై
 తిరుగఁ, నీవు విశిష్టభూతదయబుద్ధిం బొప్ప నాకంటికా
 దురితంబుల్ పెనుగొండలై పొడమె; చేతోవిధి భీతిల్లినే

బరితాపంబునఁ గుంది, దీనమతి నైఁ ప్రార్థించి, నీకెల్లడఁ
గరయుగ్మంబునుమోడ్చి మ్రొక్కెదనునఁగ్లాపాడు, సర్వేశ్వరా.

మ. జననీగర్భముఁ జేరుటాదిగను నోజుఁ రేలు మాపుల్ ననున్
గనుచుం గంటికి తెప్పలాగున సదాఁకాయంబునం దుండి, నా
పనులఁ సాక్షిగఁ జూచు నిన్నెఱుంగఁకేపాపంబులంజేసితిఁ;
దనయుండనద తప్పు సైచి కనుమీఁధ్యానింతు, సర్వేశ్వరా.

మ. నిగమాంతార్థము లెస్సగానెఱిగి నిఁ నిత్యంబు సేవించునా
విగత్రోధుల, వీతపాపమతులఁ విద్యాంసులఁ బ్రోచుటే
తగుకార్యంబనగొప్పకాదు; ననుహంతువృత్త, మహాపాతకుఁ
దగనోదార్చుచుఁ బ్రోవు; నీకృపయువాత్సల్యంబునుఁ భేరిపై
జగతీమండలి యాదరించి విన నేఁజాటింతు, సర్వేశ్వరా.

మ. ధరశాస్త్రంబు లనేకముల్ నుదివి, ప్రస్థానత్రయార్థంబులఁ
బరిపూర్ణుండగు పండితుం డయిన, నింపారన్దుంగొల్చితాఁ
బరతత్వంబు గ్రహించి, నిష్ఠఁబరతన్ బ్రహ్మత్మఁడై తన్నుఁదా
బరగం గాంచినఁగాని ముక్తిఁగనునేవ్యర్థండు, సర్వేశ్వరా.

మ. తనువింకేడనా! తానడేడనాకొ! స్వాతంత్ర్యంబుతానేడనో!
ధనకాంతామణు లేడ! బంధువులు మాతాపుత్రులింకేడనో!

• తనవెంటఁ దుదిరాఁ డొకండుతగస్వాఁర్థంబిచ్చిపోషించి
గనఁగాఁ దావకనామకీర్తనము తక్కుం దిక్కు వేఱుఁడులే
దని స్వాంతమ్మున నమ్మిఁజొల్తు నినునిత్యంబేను, సర్వేశ్వరా.

శా. చుట్టొన్నంధులువహాగియోడ్వ, వికృతింజూపుటభయవిచ్చి
 స్వట్టెకామందూట్టెపైకిజాటంగఘముక్కాపాతలబుగ్గమ్మంగ, న
 లట్టాల్ కింకరు లీడ్వ, నీస్మరణమంతన్ దోచునో దోచుదో
 పట్టిన్నావున నన్ను గాముటది నీభారంబు, నర్వేశ్వరా.

మృ. జల్మజాస్తాతపతస్త పాంథుః ధృవటః చ్ఛాయాః సుపానీయమున్
 బ్రహ్మణా దుఃఖాదుః సహాంసము మృతాః శంబున్ జగోరంబుగ
 ల్మృతజీవి నృద్ధి గోరియన్మమృతాః వాంఛింపకున్మట్లు నే
 గల్గిన నం బదుఁగోర,నిన్నె కొలుతుఁ జావాడు, సర్వేశ్వరా.

శా. కట్టా! భక్తు లనేకులు గరుడ వేశావాడి నివ్వేడు న
న్నిట్టల్ బిడ్డలు బట్టి తేరెరగునా? యేదీనుడ గానా! చే
పట్టనా రమ్య! వైరమా! జడయో బాధిర్యమో నీకు! న
బట్టి న్నావుము; పట్టితి, విడను నీ పాదంబు సర్వేక్షణ.

మృ. ధన్వంతర్యునిబలం గోరలేదు; పరుబాఁచిప్రక్కగావేడు; వే
వేయనగ్గిరికొలుపుట.

బాధలను పట్టకపోయి, లోగిలితగుచు క్షణ వేగము నేని చెప్పదన్
నవన బీడ్రించెత్తరస్థంబయియును బడఁ దండ్రి పథండుంబు బడఁ,
దనివినిబొందుము; న్నూనాల్గు న్నొమ్ము, బ్రతిగాఁ దానుండఁ పర్యేత్సరా.

కా. వై. రంజిత, పరేశ! నామయిని? నీ శక్తిని నా దగ్గర పెట్టె.
యే రేయి బజలార్చి వేడ. దయచేసి తేనెకాడయ్య! నా
ప్రార్థన బిడ్డ నన్ను గట్టిపడుతుంది నా పోయినవారి గుల్లవే.

కామ్యము జదివిన సుపయోగి? నాకామ్యము జదివినదిగ, నీ
కామ్యములుకాదు వెట్టిసరు సేగిగాఁడు, పచ్చివ్వరా.
శా. ఎంతోకాలముమాన్వితం బడిగి సేసెంతేచ్చివే, నీకు ర
వ్వంతె నం దయరాదు; నాదులకుమల్లవాపంగరానట్టివే ?

వింతయెట్లన, వికటబాహుస్యమొనిరూపింపంగలేకుట; నా
స్వాంతంబూరడిల జడంబరహాస్యం బెద్దియూ చెప్పి, నా
చింతల్ వాపు; తరింతుదాన, నిక సీచిత్తంబు; నచ్చేవ్వరా.
మ. పతితాత్మండను, బాతరుండననుబోలి వలజాలబామ్యంచునీ
చలికాశిస్యము లాడెచేల? మహాసీయా! నీదునామంట నా
గిలజన్మాంతపుణ్యలేశఫలమై శర్ణంబులకా నోక, నా
పతితత్వం బచి వీడె; వీడనిక సీచాదంబు, నచ్చేవ్వరా. 27
శా. వినుతు లేయుచు వేడి నిన్ను దుది సేవేసారి నానాటికి
మనమందున్నులవేడ భక్తుడను సీమంతంబెధ్యానింతం, నీ
చుకన్యాయముఁ జూపి, తప్పులనువేసె రించినక బ్రోత్తిమీ
తనయఁ నీదు దయాళునామ మది తామ్యంబేని, నచ్చేవ్వరా.
మ. స్థిరమై, శాశ్వతమై, శతకానరభమై, లీపి, మహానరభమై,
పరమై, పాపనమై, పరాత్పరమునై ప్రదోష్మితమై, ప్రాజ్ఞమై,
మృతువై మోహనమై మునీంద్రహృదయమోదంబునై మహాయై
సురసేవ్యంబులార్థసాధనమునై, సుకృతమై, సుకృతమై,
పురుషార్థంబుగ నీతుమంత మిహమి పుత్రుండ, నచ్చేవ్వరా.

మ. ధనికుండు, స్థనహీనుఁడు, స్థవిరుఁడు, న్దారుణ్యసంయుక్తుఁడు
 న్దనువై కల్యయుతుండు, సుందరుఁడు, చంఁడాలుండు, విప్రుండుదా
 ననఁగా నొక్కఁడె సీకుఁ, దభ్యమిది, భక్తాధీన ! నీభక్తులకా
 వెను వెంటఁజనిపోతువంచుఁగొలుతుకా వేప్రోవునర్వేశ్వరా.

మ. హితుఁడన్నత్రుఁడ; నున్న తుండనుమహాహీనుండవిద్వాంసుఁడ
 న్నతకాయుండఁ, గురూపి, రూపసినటఁన్నకాబాలిఁదాఁబొందునే?
 సతముం గాలమువేచి చంపునెపుడో జాగొందఁగీచొందు; నా
 గతి వోజ్ఞానమొసంగి సత్కృపనునన్గాపాడు, సర్వేశ్వరా.

శా. నీనామంబు పఠించి నిన్నుఁగొలువన్ నిన్వేడఁగాఁ బ్రీతిమై
 యానందాశ్రుపరంపరల్ వెడలె జాఁలై; చిత్తముత్కృష్టమై
 యానందంబునఁజొక్కెజేష్టలుడిగన్ హా! మానమునీవ్విడె; నా
 మేనెల్లకా బులకల్జనించె; వరదా ! మేలెంచినన్నోచి, యీ
 యానందస్థితి నన్ను నిల్పఁగదవేయర్థింతు, సర్వేశ్వరా. 32

మ. అనయం బింద్రియమాన్యబీజమది యింఁద్రాధిష్ఠితంబాటచే,
 మనమేదానికిసూక్ష్మరూపమగుఁ, గామంబుందదుద్రేకతకా
 జననంబై విషయోద్ధతిం బెనిచి దుఃశ్చరిత్రులకా జేయదే?
 ఘనమా నింద్రియనిగ్రహంబొసఁగినకాగాపాడు, సర్వేశ్వరా.

శా. రూఢికా శుక్లముసూక్ష్మరూపమునమైఁబ్రోగొటచేఁగామమై
 గాఢంబై విషయోద్ధతిం బొరలి భంగంబై రతిందేలుచుకా
 మూఢంబై, భవచక్రవిభ్రమణమునోహించుఁ, గెల్పొందఁగా
 గాఢజ్ఞానవిరాగభక్తులిడి నకాగాపాడు సర్వేశ్వరా. 34

మ. తనముల్ భాతృకళత్రమిత్రులునుడా తల్ తండ్రులున్ని త్యుతే
తనబంధంబులె బంధులయ్యె నని తాడతార్థంబౌ సతీ
కనకంబులో మది రోసి సద్గురులసత్కారుణ్యముంబొందినం
దనయందుం దనుఁ గొననేర్చి కనుబోతాము కి సర్వేశ్వరా.

మ. సుదతీబంధులు కల్మినాటికె, మహాశుభ్రంబుగాఁ బెంచినన్
దుదకీదేహము కాటికే, ధనమదెంతోకూర్చినం గూటికే
గద! నాకేటికి? బూటకం బిది, సదుఃఖంబింద్రజాలరబు; పా
పుదయాఁ జన్మము, వద్దు వేసరితి, నిన్ బూజింతు, సర్వేశ్వరా.

మ. అది నాతల్లి సుతుండితండె; యదినాఁయర్థాంగియీతండె తం
డ్రిదినాసోదరియంచుభ్రాంతివిడు, పొమ్మెన్నవ్వో! వారితకు
దుది నీవెంటను రారు; నిన్ననలమందు నైచ్చి పోజూతురే
కద! యంచు న్మది భోధచేసి నను వేకాపాడు; సర్వేశ్వరా.

మ. పుడమి స్మానవజన్మసంభవముతాఁబుణ్యంబు; విజ్ఞానముం
బడయం ధన్యత సొందు; నామశముపాపంబెంచిరాగోధతిం
బడి, కాంతాముఖనేత్రపద్మములపైఁబాలిండ్లపై నిల్చినం
బొడముండే; అది మాంసపిండములపైఁబోసీను, సర్వేశ్వరా.

మ. మనమా! మర్కటచేష్టహాసపు, తిరమ్మాయున్కిఁగిధివహ్నిచే
• తను మోహాటవిదగ్ధమానుగద! కాంతాపక్షముంజూడకిం
కను గెంతంగనుగొండకాదు; కనఁగాఁగంపై నమాంసంబెయం
చునిశంబున్మది సెంచి నిర్మలతుమోక్షార్థంబు, సర్వేశ్వరా.

శా. నానాకర్మభవార్తి నొంద నిల జన్మంబెత్తుటల్ యోనిలో;
యోనిభ్రాంతిని లోభమున్విడిచి నేనోదేవ ! నిన్వీడ; నో
హో! సీచం బిది, శుక్లశోణితరజోఽయుక్తంబు; కాపాడు, నే
దానన్మునుటఁ దేలుటన్ విసిరితిన్ దాసుండ, సర్వేశ్వరా.

మ. పరగ సర్మభవార్తిఁ బాపగురుఁడేవై ద్యుండు, సద్వృత్తి మైఁ
బరియోనిభ్రమణక్షయం బొకటియేపథ్యంబు, విజ్ఞానమే
పరమామందనుపానమై తగు మహావై రాగ్య, మిత్రోపసం
సరణార్తిందరియించి, దేహి, తుదిమోక్షంబందు, సర్వేశ్వరా.

మ. రల దేజ్ఞానము? మాధ్యమేల? మనమా! కామాదులు నిమ్రుత్రలే?
తులువ, ల్మృత్రులు, కాలచోదితులు, ధూర్తుల్ వారు బాహుబలు
ల్లలికిం గాంచనముం ద్యజించి, గురురాత్మార్థమునొందిన
నొబ్బలియున్వర్గమనుస్పృహం, షోసగుమీ బోధంబు సర్వేశ్వరా

మ. ఒరులన్దూఱను, మెచ్చబోను; ననునన్యూల్దూఱభూషింపఁగాఁ
బరితాపంబునుమోదమొంద; మదలోభక్రోధమోహదులౌ
నురగవ్రాతముమధ్యఁ జిక్కిరిని, నేనోర్వంగలే, నిమ్ము, వే
పరిమార్పంగను జ్ఞానగారుడము ని న్బ్రార్థింతు సర్వేశ్వరా.

మ. పరకాంతాధనకాంక్షఁబాపు; మదికింబ్రాప్తంబులొవానిచేఁ
బరితృప్తి గరుణించు; మించుమడలోభక్రోధకామాదిదుఁ
ష్కరజేమూతముమధ్యఁ జిక్కువడితి యన్వింపదేత్రోప, యో
వరదా! తోడ్పడి జ్ఞానదీపమిడుమీ వారింప, సర్వేశ్వరా.

మ. భృలత్పష్టాఖ్యలతావితాన మతివంబ్రాపించి, కామాఖ్యశా
ఖల, లోభావ్యయపల్లవంబులను, రాగవ్యాళయుక్తరృస
త్ఫలసంధాయకమోహకోరకముల ♦ న్నాసిల్లు; నాపండ్లచే
బులిసెంబండ్లు; భవంబురోసితిని; నన్బోషింపు సర్వేశ్వరా.

మ. వరదన్బాతెడుకట్టెపుల్లలొకచోవర్ధిల్లి యన్యోన్యమై
త్వరలో వీడుఁ బ్రవాహవేగగతుల ♦ న్దత్సంగభంగంబులౌ
కరణిఁ సంస్మృతిఁ గూటము ల్గలిగి పోఁగరామసూరంబుగా
స్థిరమయ్యెన్మది, వంతవాఁడు, ననునెంతేఁ బ్రోవు సర్వేశ్వరా.

మ. ధనమార్జింపఁదలంచుతస్కరుఁ డొగిన్ద్రావాజ్మనఃకాయము
ల్పనవై చుంగద నిగ్రహంబున; ననుంబ్రేమించి, తన్నిగ్రహం
బును, శుద్ధిన్గురుశాంతి, భూతదయయున్బోధించి నిష్ఠామయా
జనిఁగావించి, భవంబుఁబాపు; తవహృదోచ్ఛరుండసర్వేశ్వరా.

శా. ప్రాప్తంబౌసుఖదుఃఖముల్ స్వకృతకర్మప్రాక్త మెయంచుని
ర్లిప్తంబై, యభిమానమేది, విషయాభింద్రెంచి, నిర్మోహమై
దీప్తంబౌమది నీపదాంబుజములందే వై చిత్రి డేవ! ధీ
జ్ఞ పింజూపి కృతార్థుఁజేసి, తుదిమోక్షంబిమ్ము సర్వేశ్వరా.

మ. ఆనయంబన్నలుతల్లిదండ్రులునుసార్థాంగుల్ సుతుల్ భర్తయు
న్నను సత్యంబుగ నమ్మిరాపులధికులైన వారు, నాకెన్నఁడిం
పునుబెంపున్గడుఁగూర్తురంచు సతముఁ బోషించిన, న్వరిపైఁ
• గొనముల్లంతచిరాకునొందిన, సిద్ధిఁ ♦ గోల్పోయినంజూతులే

నిను? నోనాడికృతఘ్నులై తొలఁగు బల్ నీచులదే, భీషమా!
 కనుమీనమ్మికచేటుఁజెచ్చు; మమతఁజ్ఞుండించి సాధింపుమా,
 మనముంజొంగలనాద్యుర స్తురుకృపఁజ్ఞుర్దించి మేలొందుమా
 యనిబోధించి, యొసంగు నాకు శివజీవై కృష్ణంబు సర్వేశ్వరా.

మ. అరయ న్మందమదేభామై సలిలమై యాధారమై ప్రాణమై
 ధరయై, వహిని శశాంకఖంబులయి యుంతునోహనంబై తదీ
 శ్వరు కాధారమునై, యహంబుతగవిశ్వంబై, సతీరత్నమై
 తిరమయ్యెన్నది, నేను నాదనెడి భ్రాంతిన్నాపు సర్వేశ్వరా.

మ. అనని దేహముకర్మసంభవము, దుఃఖాత్మంబు, రాగోద్భవం
 బపుంగర్మంబభిమానజన్యమదియానామానమూహింపఁగా
 నవివేకంబహమందుఁబుట్టి బలిసెన్ నాసింపు నిన్నేర్కొనన్
 భువిభ్రాంతిన్విడచి ధమిమ్మహమునే బోద్రోతు సర్వేశ్వరా

మ. ధరలోఁ బ్రాకృతకర్మబోధకముతా ధర్మంబుల న్నిత్యము
 న్నురుఁడాశనుగిరిజూచుఁగాని, కనఁడామా యాంతసంవేద్యమా
 పరతత్త్వం, బనిలసద్ధూళికరణిన్ భాసిల్లు తెగ్రిగూఁకుఁడా
 పురుషంబుఁడెదలక్ష్యమిమ్ముగూఁముల్ పోద్రోచి సర్వేశ్వరా

మ. కమలంబంగములన్ శిరంబుమదిసదాకల్పించునంతా సోమన్
 శ్రమఁడానొండకలోనికి, విషమంబుంసర్గంబుటల్ ద్రోవి, నా
 భ్రమపో నింద్రియజాలమే నడఁచి నిన్వాంఛించువిజ్ఞానమున్
 సముబ్ధిన్ దయచేసి, ప్రోవునుతు, నన్ సంప్రీతి సర్వేశ్వరా.

మ. కనికారుణ్యముమాని, వ్రచ్చి, బొరియఁగ్లావించిఁగ్లాత్రి దాఁ
గిమకంబొందకయిచ్చుఁబుష్పఫలముల్ కేదారముల్లాడె! నా
కనిశం బొపదఁ గూర్చునాఖలులకేఁనాతిధ్యముం జూపి, నా
మనముందుఁఖములంటనీక, యటు, సన్మార్గంబునందుంచి, నన్
గనుమీ, మొక్కెద, తండ్రి! పుత్రుఁడనునన్గాపాడుసర్వేశ్వరా.

శా. నానాగంధమిల్లినదమై తనరి స్పందం బొందియన్ బొందఁడే
దానిం గంధవహుం డసంగుడగుటన్ దద్రీతినన్ బొందెకై
నానావాసన లాశ్రయించిన, ననంతా! నేను విస్మంగివై
యానందింతు నొసంగు నాకు శివజీవై క్యంబు సర్వేశ్వరా.

శా. మోహంబెన్నఁగమృత్యురూపము, మహామోక్షంబెసద్రూప
దేహోదగ్రవికారముల్ సమతలుద్ధిండ్రెల్లె, నిర్మోహమైమా
యాహా! శోకముమానె, శాంతమతినేహంసస్వరూపాత్మమా
సోహంమంత్రమొసంగు, ముక్తిఁగనెదన్ జోహాదు సర్వేశ్వరా.

శా. ఔరా! ప్రాణదశేంద్రియాన్వితమనోహంకారముల్ సుప్తిలో
నారూఢప్రళయంబునొందఁగఁదనూహర్యంబులన్నేమిపె
పారం గాచుచు సంచరింతు వలసోహమ్మోచు నీయింటిసం
సారం బొటను; మాయఘాత కొకవీసంబైన మీఱంగలే
వౌరా! కాదనఁ బ్రోవు నన్ను శివజీవై క్యానుసంధాన మిం

• పారందెల్పి; దయామయుండవనెదన్ హంసాత్మ సర్వేశ్వరా.

మ. క్రతుకొటిన్నసులస్వధించి, ఫలమున్ గాంక్షించి, చేటొంది, నే
గతులంబొందఁగలేను; కామముఖసంఘాతంబుఁ జిట్టిహ్నిపె

సతముఁ వ్రేల్చుచునాత్మయజ్ఞమతినిఁ పంజేయునన్బ్రోసమీ
పతివై సద్గురుమూర్తివై, సతమునిన్ బ్రార్థింతు సర్వేశ్వరా.

మ. మనమామంత్రి, పురోహితుల్విషయములోఁ త్మాభర్తయే బు
ద్ధియా

జనమాయింద్రియముల్ శరీరపురి, నిచ్చు ల్సంచరించునదా
గొనముల్ రాజసతామసాఖ్యఖలులుఁ గ్రుల్పీనిఁ బోకార్పనా
ఘనబుద్ధిన్ మదిఁగొల్పి, జ్ఞానశమఖండముల్ దయన్నాకు ని
మ్మనుచు న్వేడెద నీదుపుత్రుడనునన్ మన్నింపు సర్వేశ్వరా.

మ. కుబుసంబున్విడ నేర్పికావవె ఫణిఁ గ్రోధాదిషడ్వర్గముఁ
సౌబగుంజూప, భ్రమించిచొక్కుటనునఁ తుల్లప్పెదత్కంచుకం
బుబిగింద్రోసికనంగ నేర్పుమటుఁ, నిఁ బూజింతు విజ్ఞానముఁ
బ్రబలఁ డెల్పుగురుండవై పడిఁ నహంబ్రహ్మస్మియనావ్యక్యము
న్విబుధస్తుత్య! భవంబురోసితిని నన్ వేద్రోపు సర్వేశ్వరా.

మ. జపసంఖ్యాగణనంబునందె చని దీక్షంబూను చిత్తంబు ప్ర
త్యుపకారార్థము ధారవోయుటకు సంతోషించిచేలాందదే?
యుపవాసంబుల స్రుక్కు టిల్లెఫలముఁ న్యోజించి; నేనొల్లనా
జపరాజం; బజపఁ, సదాద్విదళమఁ చక్రోపవాసంబు, నా
యపరాధంబులసై చియిమ్ముకడు నిన్ను ర్థింతు, సర్వేశ్వరా.

శా. కాంతాలింగితమానసుల్ వెలికి లోకంబెన్న సద్భక్తులై
చెంతందాశమృదంగవాద్యరతులఁ డెన్నొందుకామాంధు లే

కాంతావాసమతిన్, ద్రికూటముపయ్యిగగ్గొందురేనిన్నదా?
యంతర్వైరుల గెల్వలేని కిటిరూపాగ్రేసరుల్, వ్యర్థవే
దాంతార్థజులు; వీరి నొల్లను, భవద్భక్తుండ, దీనుండ, శ్రీ
కాంతా దర్శనసౌఖ్య మిచ్చిదయ నగగపాడు, సర్వేశ్వరా.

మ. పుడమిమూర్కొనలేదుమానుతనదాపుష్పాంచితశ్రేణుల
నడతంగానను నాదుదేహమున, నీశా! యల్లు సీ పుండినా;
చెడుకామాంధుడ; నామనోనయనవిక్షేపంబువాపంగ వే
యిడుజ్ఞానాంజనమున, సదాకొలిచినిన్నీక్షింతు, సర్వేశ్వరా.

మ. నిదురం దోచుచున్నప్పు దృష్టభవనానీకంబు సత్యంబుగా,
బిదపం గల్గని తెల్లమాపగిది, నీపిండాండబ్రహ్మాండముల్
విదితాజ్ఞానజహాటసత్యముగగగగగ్గొంచున్విమోహంతమున
మదివిక్షేపనివారణార్థము, నహంబ్రహ్మస్మియన్వాక్యమున
సదయా! సద్గురుమూర్తివై తెలుపు, వేసంప్రీతినర్వేశ్వరా.

మ. ధరబింబప్రతిబింబవీక్షణను, ద్వైతభ్రాంతి, శ్వేతాద్రిపై
యరుణాభ్రప్రభలీనుటంగన, ననాత్మాత్మభ్రమంబంతయున్
కరమన్నిటను గూడు గాడ్పుగనసంగభ్రాంతిసర్వంబు, నం
బరభేదాపహృతిక వికారజనకంబాభ్రాంతి, తామాత్మునిక
బొరయం జాలవటంచు సద్గురుడవై బోధించి విజ్ఞానమున
గరుణం దెల్పు, సుతుండ, వేడెదను, నన్ గాపాడు సర్వేశ్వరా.

మ. అలయజ్ఞానజమై, మనస్తటయుతంబై, క్రోధపంకాతిచం
చలమై, మోహతృణప్రకీర్ణమయి, తృష్ణాసర్పమై, లోభమక

- కలుషంపౌ నది భీతిగాల్పి, విషయోగ్రగ్రాహమైషాటుచున్
గలియున్ సంస్మృతినాగరాన, వరదా! కామింతునీవాహినిన్
తొలగందాటగ, జ్ఞానసౌకయిడు, సంతోషింతు, సర్వేశ్వరా.
- శా. జీవుండెన్నఁ డనాద్యవిద్యకతనన్ జేటొందుటగాదె, యో
దేవా! ధీంద్రియజాతమశా విషయవృత్తిం జిక్కితల్లోలుండై
సేవంజేయుచు సంస్మృతిబ్రమసి గాఁసింజెందుఁ గర్మార్తి, నన్
బ్రోవం జ్ఞాన మొనంగి, లక్ష్యమిడు, సీపుతుండ, సర్వేశ్వరా.
- మ. కలియుఁ బిందువు తాఁగళన్, విదపశృంఁ గాటసితంబౌత్రిమం
డలిలోధీనయనాంతముందిగుచుదాఁటన్, జెంతహృత్కంజసం
కలనఁ దాను బహిర్ముఖంబగుచు, ధీకర్మేంద్రియప్రాణసం
కలుషంబై చెడు, దీనిఁ గావగ విరాఁగజ్ఞానభక్తిత్రయిన్
జేలివై యిచ్చి, భవంబుఁబొపు, పరులన్ జింతింపసర్వేశ్వరా.
- శా. భూమిం బొల్పుగు నిత్యవృద్ధిని, మహామోహాభ్యబీజం బవి
ద్యోమూలంబు, ప్రమాదసిక్తమునసూయాపత్రమున్ దుఃఖశా
ఖామోఘంబయి, రాగవల్లికమునై ఁ గత్యంచితోన్నత్యమై
కామాభ్యోర్విరుహంబునంచితములాఁగాముల్బలంబులోతినం
గామించున్మది; లోభివై యెగయ, శాఖిల్జాఁగిడోగదా!
ప్రేమంజూపి, విరక్తిఖడ్గమిడు, నేవేవేగ మావృక్షమున్
స్వామీ! త్రుంచితిరెంతుఁ; గావునుతు, నన్ సంతప్రీతిసర్వేశ్వరా.
- మ. ప్రభుజెన్నొండెడిబిందునాదములసౌభాగ్యోన్నతైక్యంబునం
బ్రభవంబొగళన్; దీనిఁ గాంచుచుఁబయింబ్రజ్ఞనియైనర్పతిన్

విభవంబొందినఁగాఁ దెకాంచుఁదనుఁదా విధ్వాంసుఁడగుప మం
దుభయభ్రష్టత, పై నిసన్న్యసనమఁకా సూక్తి బ్రబోధించి, నా
కభవా! ముక్తి నొసంగుమీ, యితరమేనాశింపనర్హ్వేశ్వరా.

మ. అవికారాత్ముడ; బిందుసంగతులచే * నజ్ఞానసంసర్గచే
నవరంధ్రానివృతదుర్గమందు వలలోనం బుల్లుచందాన నే
నవలీలం బడి, చిక్కి జీవినయిమోహంబంది పోఁజాలమి
భవభోగంబులఁజొక్కి, తొట్రువడితిఁకా భ్రాంతింతఁజేసెనదా!
తవులున్నాన్ని, పరేశ! తత్వమసేయఁకా తత్వార్థమైయొప్పునా
శివజీవైక్యముఁ జెప్పి గావుదయనఁకా జిద్రూప, సర్వేశ్వరా.

శా. భూమిందూలితి వాసనానిలహతిఁకా మోహాటవిం; జూచితే!
కామవ్యాఘ్రమహోగ్రము, నిష్కమయఋక్షవ్యాప్తమునూక్షము
స్థిమాజ్ఞానతమస్సమావృతము నాభీలంబు నొనర్చి; యా
సీమన్ లోభమహాహియందిరుగుయాచింతుక సదాజ్ఞానమా
జీమూతాదులఁ ద్రుంది దారిఁగని నిఁకా జేరంగ, సర్వేశ్వరా.

మ. అలినాదోద్ధతిబద్ధకీటకము నిత్యంబున్ ద్విరేఫస్థమృ
జ్జలజాతాంచితమాటఁదేటియగు, హాచర్చింపబల్చిత్రమా
ట, లనద్రూపముఁజూపుచుకా, భ్రమరకీటన్యాయముంబూనినకా
గలనాదంబునఁ జొక్కఁజేయు, మటనాకాయత్రయజ్ఞప్తిపా
బలువిజ్ఞానసమాధిముక్తిఁ గనెదకా బాలింపు, సర్వేశ్వరా.

శా. పాపాత్ముడను, బాపసంభవుడ నిష్కాపుండ నేనాటకిం
శేపాపంబాకొ! స్వాంతమించుకయు నిన్నీక్షింప దేవేశ; నా

యాపోజ్యోతిపయిన్, దటిద్వ్యతినిభంబై, యాత్మదాసుఁక్షుమై
 మాపట్టంగను, బాపసంగతిని గంఠము, బాపి నే నంచు, నే
 నేప్రాద్దుంగననై తి; భ్రాంతుఁడను, మోహి? దేవ! నన్నోపుమా
 రూపంబు న్గురుమూర్తివై తెలిపి, సంద్రాపాత్మ, సర్వేశ్వరా.

శా. నీవే సర్వజగంబు లంటి, నిరక నిఁన్నే తల్లిగాఁ దండ్రిగా
 నేవేళంగనుచుంటి, నెయ్యమెపుడుఁ నీతోనె; నీపైమరుల్;
 కై వారంబులు నేతు నీకె, భువిసీకై చిత్తమర్పింతు, నక
 గావంజాలినవారు లేరుసుమి నీకన్న; నినుం గొల్చునా
 కావిజ్ఞాన మొసంగు, కాంతు శివజీవై క్యంబు, సర్వేశ్వరా.

మ. ధనపత్నీసుతకంటకావృతము, సంతాపాదిభూతోగ్రమై
 ఘనకామాదిబలిష్ఠచోరజనసంఘంబైన, సంసారకా
 ననజీమూతముఁ బాయఁజాలకటతృష్ణావ్యాశదప్తుండనై
 పెనుబాధంబడుచుంటిఁబుత్రుఁడను, నక విజ్ఞానచింతామణి
 జనకా! తేర్చితివేణిఁజేర్చితుది, మోక్షంబిమ్ము, సర్వేశ్వరా.

శా. నానాజన్మము లెత్తఁజేసి, భువినానావేషభాషాభిచే
 నానారీతుల నందఁజేసి, నను నన్నా! కోరియాడింపవే,
 యీనీనాటకసూత్రధారితయు నెంతే వేడ్కు నీకైన, నా.
 నానాంగంబులు డస్సి, వేసరితి, నేనై యొల్ల నీయాట; వి
 జ్ఞానం బిమ్ము తరింతు; నొల్లను పునర్జన్మంబు, సర్వేశ్వరా.

—♦ ఉదయపార్థవ. ♦—

మ. అట భేయిక్ మనమెల్లసుప్తి నిలయంబై పర్యఁగాఁబుచ్చి, నీ
పటుపాదార్చనమాని నేఁ బిదప, న్వఁష్టుంబందుఁ గన్పట్టుము
దటికర్మల్ గని, భీతిమేల్కొని, నినుంధ్యానించి, పెంపారునం
తట, ధీభాసురుచుల్ ప్రభాతమున వింతల్ దోఁప, సుస్థితమై
స్ఫటికంబై, యెఱుపై, నభంబమరె, నీశా! తూర్పునకా, వీడెఁజీ
కటు తెల్లకా; నినుఁబూజచేసెదను నకాగాపాడు, సర్వేశ్వరా.

—♦ జ్ఞానప్రభాతము. ♦—

మ. కచముల్ కామము; మత్సరంబుసాబగొంకందోయి; కెమ్మోవి
యున్

గుచముల్ రాగముమోహముకా; హృదయమాఁక్రోధంబు;
దంభంబె యా

ప్రచురోరుల్; జఘనంబుదర్ప; మలలోభం బాకటిప్రాంతము
న్వచనంబీర్వ్య; యసూయఘస్తము; మదంబానాభియైయొప్పున
ప్రచురాజ్ఞానలతాంగికాఁగిలివిడెన్ బ్రత్యక్షమయ్యె, నివభూ!
యచలజ్ఞానరుచిప్రసార మిడు; కానన్యండ, సర్వేశ్వరా.

—♦ రాత్రిపూజారంభమునకు ముందు చేయుధ్యానము. ♦—

మ. నిదురకవీడినశ్వానముట్లు నిశి నెంతే జేయు ధ్యానంబు, జే
యుదయంబందునఁ జేయఁగామఱచియు, న్యుక్తంబుయోజింపకే
ను, దురుక్తుల్ దురితంబులన్ గడపిని న్నకాగాన; నాపాపముల్

పదిలంబై కను భానుడస్త గిరికింబాతె స్థయంబండుచుకా;
 సదయాపుత్తుని గావు మీనిశిని, నకాసైరించినర్వేశ్వరా.
 మ. ఘనగుప్తుండయి, జ్ఞానభానుడట వేగం బంబుధింగుంకిపో
 యిన, నజ్ఞానమహాంధకార మదియెంతే నల్లడల్ గ్రమ్మ, ముం
 దున నే జేసినకర్మ, భూతమయి నంన్నుంబట్టి బాధించెగా
 వ్రస నుచ్చాటనకై నుతించెదఁ దలంపుల్మానినీనామముకా
 ఘనవిజ్ఞానసమాధి నిల్పి, నిశినకాగాపాడు, సర్వేశ్వరా.

మ. పగలెంతో విపరీతభోగినయి నీపాదార్చన లాని, నా
 పగవారి గడుఁ గూడి, మిట్టిపడి, నేబాపంబులం జేసి, బల్
 వగలంగుండుచునిన్ను డాయ వెఱుతుకా బాలింపుమిరేయినకా
 బగసాధింపక జ్ఞానదీప మిడుచుకా, బ్రార్థింతు, సర్వేశ్వరా.

మ. ఉదయం బాదిగనేను చేయునవి యెన్నోపాపముల్గావె, నా
 హృదయంబిప్పుడుపీల్చుచున్న వకటాయీరేయి! నాకండ్లువే
 నిదురం బూసపు; భీతచిత్తుడను; నానేరంబులకా సైచి నీ
 ప్పుదయందోడవు, నిద్రవోయెదనునింబూజించి, సర్వేశ్వరా.

— { ఉదయాస్తమయంబులందు చేయవలసిన } —
 మానసస్నానధ్యానము.

మ. వ్రతములన్నిగలేదు, దానమెఱుంగకా వారాణసీత్యాదులకా
 క్షీతిఁ దీర్థాటన నున్న చుట్టితిని, నుత్తేత్రంబు లెవ్వంకొ, యే
 కతనై నం దలపోతునై తి; యముచన్ గంగానృపంత్రికా సద

స్వతిలోన్నా నముమానితి; విడిచితిన్ సంధ్యాదికృత్యంబుల
స్వతితాత్ముండను, నీవదస్మరణ తప్పక దిక్కులే దంచు నా
మతిలో నమ్మి త్రణీకరించెదను సుమ్మా వాసనల్, మస్తక
స్థితమానాజ్ఞను, నాత్రివేణి, శుచిన్ శ్రీశైలు నిన్గొల్తు, నా
గతిపో జ్ఞానమొసంగిసత్కృపనుమోక్షంబిమ్ము సర్వేశ్వరా.
(ఉభయకాలములందు చేయవలసిన మానసపూజారంభము.)

—♦ ధ్యానము. ♦—

మ. జనసంఘర్షితకర్మభోగ్యతనుసంజాతోక్తభూతాత్మహా
ఘనసూక్ష్మాంగవిభాగవైభవము నిష్ఠాపత్య! నీదేకదా!
మనుజుల్ నేరనిగూడుకట్టుకొనుసామర్థ్యంబులాపిచ్చుకల్,
గన నేర్పించిన మేటి వీవకద! నీకళ్యాణసౌభాగ్యముల్
దనివిం దీరగ నెన్న నేర; గొనుమీధ్యానంబుసర్వేశ్వరా.

—♦ ఆవాహనము. ♦—

మ. భువనంబుల్బదునాల్గుజేయుప్రకృతిప్రొద్భూతభూతుండనై
భువనంబుల్ గడునిండి, భక్తునిమనంబుం జేరుటం దేవ! నే
నవని మానసరాగమెల్లగొని నిన్నావాహనం జేతు, నా
భవముల్ వాపుము, రాగహినుడను, నీభక్తుండసర్వేశ్వరా.

—♦ ఆననము. ♦—

మ. ఘనదర్పొన్న తభూరివిక్రముల దిక్పాలాదుల బీకము
దుసుపంజాలెదు దేవ! పీఠములు నిన్నున్నంగ లేవెందు, నా

తను దేవాలయమందు మస్తకము మధ్యక వే సహస్రారము
దున విజ్ఞానసువేదిపై జననితోఁజ్ఞో నీదుపామ్మొకమం
దన్మవై యుండఁగ నాననంబుగొనుమిఁయర్పింతు సర్వేశ్వరా.

—♦ పాద్యము. ♦—

మ. గతజన్మార్జితపుణ్యపాపగతు లఁగ్రాహ్యంబు లుగ్రంబులై
తెల్లంబెట్టఁగ వేసరిల్లితి లసఁద్విజ్ఞానచంద్రోదయ
స్థితినామానము వీడఁ; సర్వగతు లెంతేఁ బ్రీతి నర్పింతు, స
మ్మతిపాద్యంబుగ వీనిఁగొంచుననువేమన్నింపు సర్వేశ్వరా.

—♦ అర్ఘ్యము. ♦—

మ. షగలాయారములు నృణుంగునగలుఁ న్వాల్గన్నులు, గల్గలౌ
నగుమోములే మఱికామమోహమదతృప్తిగల్గునంసారమ
న్నొగనుంజూపి భ్రమింపజన్మతతులండున్ ముంచియజ్ఞానమే
పగ సాధించెడునన్ను; దుర్భరము, వాఁపం దీనినర్ఘ్యంబుగా
భగదీశా! కొవిప్రోవు; మొల్లను బునఁర్జన్మంబు సర్వేశ్వరా.

—♦ ఆచమనము. ♦—

మ. పరమాత్మా! తవసన్నిధానజనితఁప్రాపంచకోడ్ధారచా
తురిఁ జెన్నొందునవిద్యఁగార్యజగ మొత్తోవింతఁజూపట్టి త
న్మఱిగించున్ మఱపించునిన్నకట! సీమాయావినోదంబునా
తరమాపోల్పుఁగనింద్రజాలమిదితఁధ్యంబౌనఁయీసూక్తులక
వరదా! యాచమనంబుగొంచుననుబ్రోవంజూడు సర్వేశ్వరా.

—♦ సా స ము. ♦—

మ. కలకాలంబిటు భ్రాంతిజన్యమతినై ♦ కాయంబు, నేనంచు నం
దెలియంజాలక సంస్మృతి న్వేతల నెంతేకొందు నన్గాంచి, యా
తొలితత్త్వంబుదె, నీవటంచుగురులెంతో వేడ్కబోధింప, నే
నలకాష్టాకృతినుండఁ జారువరదఁ ♦ సానందబాష్పంబులఁ
జలకంబొడు మొసంగితిం దనయుండఁ ♦ సద్రూపసర్వేశ్వరా.

—♦ వ శ్రు ము. ♦—

మ. క్షరతత్త్వంబరాహ్వయంబు, పరయాఁ ♦ జర్చింపనాయక్షరం
బిరుతత్త్వంబులకూటమింగనువరుం ♦ డెన్నండుశుద్ధురడు, దాఁ
బురుషోత్తంసుఁడు నా, నిరావరణుడై ♦ పొల్పొందు, బుట్టం
బుగా
వరదా! గై కొనుమీ నిరావరణముం ♦ బ్రార్థింతు సర్వేశ్వరా.

—♦ యజ్ఞోపవీతము. ♦—

మ. సకలస్థావరజంగమంబులు ప్రపంచంబు ల్సమస్తంబులుఁ
వికసించుం ద్రిగుణాత్మకంబులగుచుఁ ♦ విశ్వేశ ! నీసన్నిధిఁ
శకలంబై లయమొంది పొందు నిను నీఁసర్వంబు నీవొట, నే
నకలంకార్యణఁ జేతు, దీనిఁ గొనుచుఁ ♦ యజ్ఞోపవీతంబుగా
సకలాధార! యొసంగు సత్కృపను విజ్ఞానంబు సర్వేశ్వరా.

—♦ గ ం ధ ము. ♦—

మ. జడమై యొప్పి, ప్రపంచవాసనలఁ గ్లిష్టంబొడు నీకుక్షిలో
నుడుంగున్నాయయు; వాసనాహతికనై ♦ యుగ్రంబునొవర్గము

మృడి చిత్తంబనుసానశాంతుదకసంస్పర్శంబునఁగంధముఁ
వడిఁగల్పించియొపంగెదంగొనుమునిఁ బ్రార్థింతుఁ సర్వేశ్వరా.

—● అక్షరాలు. ●—

శా. దేవా! సత్త్వరజస్తమోగుణసముత్సేకోద్భవావృత్తులన్
నావాగ్బుద్ధులనుంచి పాపి గనుచుఁ ననోబ్రచి, యీభావన
న్నీవాప్యాయత నక్షతల్లొనుము; నేనీపూజలం జేసెదఁ
జేవన్ముక్తి యొసంగు మన్యమడుగఁ జింతింపు సర్వేశ్వరా.

—● వృత్తింశతినామపూజ. ●—

శా. ఆధారాదిగనాటుపద్యముల నే • నర్పించి పూజింతు నిఁ
సాధుస్తుత్య! నిరామయా! నిరుపమా! సర్వాత్మకా! రక్షకా!
బోధాకార! నిరంజనా! విబుధసంపూజించితా! శాశ్వతా!
సాధూత్తంస! కృపామయా! గురువిభూ! సద్రూప! సర్వేశ్వరా!
మ. పరమాత్మా! సగుణగుణా! విబుధహృత్పద్మాలయా!
యవ్యయా!

కరుణాకార! కృపాకరా! బుధనుతా! కామాది! విక్షేప్యరా!
పరమానందమయా! సనాతన! పరబ్రహ్మేశ! నిష్ఠారణా!
వరదా! యోపురుషోత్తమా! యచల! యోప్రజ్ఞాన! సర్వేశ్వరా!
శా. లోకాలోకధవా! పరాపరధవా! లోకోద్భవా! ప్రాభవా!
లోకాతీత! యటంచు నిన్మదిని నాలో నమ్మి పూజింతు ను
త్తేకస్తుత్య! సదా సుబోధమతిన్ లోపంబులం గాంచి య
స్తోకప్రేమ నొసంగు మోక్షమిట సంతోషింతు సర్వేశ్వరా.

—♦ ధూ ప ము. ♦—

మ. తనునంభోగధనార్జనంబులును శాస్త్రప్రతిష్ఠారతుల్
మనముంబీల్చుచువాసనాత్రయమనంబ్రీఖ్యాతమా; వీనిఁబు
ద్ధిని, నిందాస్తుతిభేదమోదజవిరక్తిస్వాత్మసంప్రీతి సం
జనితజ్ఞానోఖిన్ దహించి పొగ నీశా! ధూప మర్పించెదన్
గొను దీనిన్; సనుబ్రహ్మ దీనునిఁకనకూరుండ, సర్వేశ్వరా.

—♦ దీ ప ము. ♦—

మ. పలుజన్మంబులవాసనాఘృతమునావైరాగ్యభాండంబునన్
గలయంబోయుచునింద్రయార్థములతోఁగమాదిపడ్వర్గము
స్థలమావర్తినొనర్చి, యందునిచి, నేభద్రంబుగా నీకు ను
జ్వలసుజ్ఞానకళన్ బ్రదీపమిడితిన్ సర్వజ్ఞ! దర్శించి, వే
బలుదీను న్ననుఁ బ్రోచియిమ్ముదయజీవన్ముక్తిసర్వేశ్వరా.

—♦ నైవేద్యము. ♦—

మ. తత్రబ్రహ్మాండపరీతదేహివయి, యంత్రరూపహీనుండవౌ,
కతన స్నేహితమహాదనం బిడఁదగున్ గర్తవ్యమూహించి, స
మృతినర్పింతునివేదనంబుఁగొనుబ్రహ్మాండంబుపిండాండమున్
ధృతినర్పించెదమృత్యువుఁగొనుమునం, తృప్తిన్ సుభోగంబుగా;
మతిఁబ్రాణీయమొసంగితిన్ గొనుము, బ్రహ్మానందమున్ జ్ఞానవాః
ప్రతతిన్ ఔశానకిచ్చితిఁగొనుము, నిఁక బ్రార్థింతు, సర్వేశ్వరా.

—♦ తాంబూలము. ♦—

శా. సంబాల్చించె నొకింతభోజనపరిశ్రాంతిన్ శరీరంబు; వే
గం బాశాదిగుణాన్వితంబగు నహంకారాదులం బాపఁగాఁ
దాంబూలంబుగ దృశ్యదర్శనయుతద్రష్టృత్రికం బంది సా
ఖ్యంబుంగై కొని, ముక్తిని ముద్దయని మ్రాముండసర్వేశ్వరా.

—♦ హారతి. ♦—

మ. గురువు ల్నాకుఁబడత్రయంబులకునాఁగోష్ఠార్థలక్ష్యంబులం
గరుణందెల్పఁ, బ్రజోధజన్యమగునుష్టానప్రభన్ భ్రాంతియన్
గురుకర్పూరము వ్రేల్చి, హారతిగఁగై కొంచున్, వడిన్ నున్నీ
దరికి జేర్చుమటంచుఁ గోరితిని నీధర్మంబు, సర్వేశ్వరా.

—♦ మంత్రపుష్పము. ♦—

మ. పమనాల్నా భవనంబులన్నియుఁబరఁబ్రహ్మంబ! నీవయ్య, వే
పదిలంబైతివి యంటకుండ నిను నీప్రార్థకర్మాదు, లి
య్యదిబలోచ్చద్యము! భ్రాంతికిచ్చితివి నీవాకర్మలన్; గంటిలే!
నిదురం బాపెను సద్గురుండు, మది నేనీవేసుమాయంటినో
సదయా! పుష్పముగాఁగ దీనిఁ గొనువేసంప్రీతి, సర్వేశ్వరా.

—♦ ప్రదక్షిణనమస్కారము. ♦—

మ. పరమాత్మా! తవకాలచక్రమున నీబ్రహ్మాండకోటుల్ సదా
తిరుగుం దా; మటు, కోటిజన్మతతులెంతే భ్రాంతిమైబొందిసం
సరణా నేను పరిభ్రమించుటలె, వేసంప్రీతి, నర్పించితిన్
నరదా! దీనిఁ బ్రదక్షిణల్లొనుమునిన్ బ్రార్థింతు, సర్వేశ్వరా.

—♦ వందనము. ♦—

శా. నాలో, భూమిని, నగ్నిలో, జలములో, నాకంబులో, గాలిలో,
నాలోకంబున, ఖంబులోఁ గలయ నీవై, సర్వభూతాత్మహా
టాలోచించి, సమస్త భూతతితియా, నాబాలగోపాలము
న్నీలోనుండుట, నీకు వారికి నతుల్ నేజేతు నిష్పక్షతన్
జాలిక్ వీనిని గొంచుఁ గావు, సుతునకఁ సంప్రీతి, సర్వేశ్వరా.

—♦ ధారాదత్తము. ♦—

శా. నానాకర్మజవాసనాక్షయగతుల్ నాసద్గురుల్ పెప్పఁగా
నాసీధేదమెఱింగి, భ్రాంతివిడి, యానందాబ్ధియందుండి, నీ
ధ్యానావాహనలాదిగాఁ బరగుసంధర్శిపచాకంబులన్
దీనాధార యొసఁగి సద్గురుకృపఁ దృప్తాంతరంగుండనై
సానందాంబువుధారవోతుఁ గొను మత్యంతంబు, సర్వేశ్వరా.

—♦ { పూజా సమాప్తి. } ♦—
మంగళహారతి.

మ. వరదా! నేతలవందనంబు లిడి, నావై రాగ్యపాత్రంబునకా
భరమా కర్మచయంబనంబరగుకఁపంబున్ నెలింగింతు, భా
స్వరసీవారజ శూకసూక్ష్మమగునాప్రజ్ఞానదీప్తిన్, విభూ!
స్థిరమై, మంగళహారతింగొనుచుఁ దృప్తింబొందు సర్వేశ్వరా.
మ. గరిమన్ బొబ్బిలిచెచ్చుపాటికులుండై కాండిన్యనద్గోత్రుఁ
హరిభక్తిన్మనె వేంకటేశుడతఁ ఁపానర్పమాంబుల్

తరుశీరత్నమునందుఁ గాంచెననువిద్యాహీనుమూఢాత్ముని
 స్ఫురగఁ వేంకటకామశర్మ నగుదున్ బద్యాళి సర్వేశ్వరా
 ఖ్య రహి న్నే శతకంబుఁ జెప్పితిని, భక్తాళిప్రమోదంబుగాఁ
 మ. పరమాజ్ఞానుఁడ; మూఢుఁడన్ ; గరుణాన్ పై నుంచిన ప్రీతిమై
 పఠతత్త్వార్థసులక్ష్మ్యములైలిపి యిం పార న్న నుం బ్రోచు, స
 ద్దురురాయండవు, *వేంకటార్య! కొనునీ కుఁ భక్తి నర్పింతు శ్రీ
 కరసర్వేశ్వరనామమిశతకముఁ గళ్యాణముల్ గూర్చుమన్

మ. అతఁ డామత్సనుమంశసంభవుఁడు తానారామనారాయణుం
 డతిప్రీతిఁ సనుహెచ్చరింపఁ బరమై యాచంద్రితారార్కమా
 శతకం బేను రచించి నామమిడితిఁ సర్వేశ్వరాఖ్యంబు; నా
 హితునిం బ్రోవు మటంచువేఁడెదనునే నేప్రాద్దుసర్వేశ్వరా.

మ. భువివిద్యన్న తమండపాకకలశాం భోరాశిచంద్రుండుస
 త్కవివర్యుండగుపార్వతీశ్వరుఁడువిద్యాంసుండుమిత్రుండు, నా
 కవితఁ దప్పల నెల్లఁ దా సవరణం గావించి, సంప్రీతిస
 న్ను వివేకిం దరియింపఁ జేయుమహానీ యదాదార్యునిం బ్రోవఁగా
 భవదీయాంఘ్రిసరోజముల్ గొలుతునీ భక్తుండ, సర్వేశ్వరా.

* వీరు కొడవంటి అప్పలవరసింహశర్మగారి ద్వితీయపుత్రులు. ఈ
 మహిమగ్రముగా వీరధర్మపురహస్తపుట. ప్రస్తుతము మహామహిమ
 తమిళం లిపియందున్నది.

